

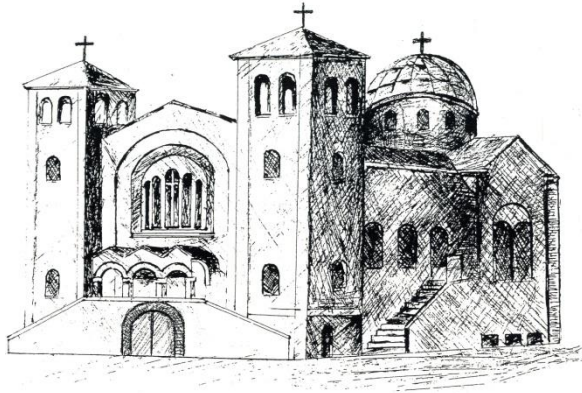
Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, April 14, 2019

Sunday of Saint Mary of Egypt

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 14 Απριλίου, 2019

Μαρίας Αιγυπτίας (Ε' Νηστειών)

9:00 π.μ. — 12 μ.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ο καφές σερβίρεται από το ΠΤΟ

1:30 μ.μ. 2018 Ελληνική Παρέλαση στη Νέα Υόρκη

Τρίτη, 16 Απριλίου, 2019

6:00 μ.μ. Απόδειπνο

Τετάρτη, 17 Απριλίου, 2019

4:30 μ.μ. — 6:15 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

6:00 μ.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία

7:30 μ.μ. Συνεδρίαση Συμβουλίου

Παρασκευή, 19 Απριλίου, 2019

4:30 μ.μ. — 6:30 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

5:00 μ.μ. Προηγιασμένων Δώρων

για το Ελληνικό Σχολείο (Θ. Κοινωνία)

Σάββατο, 20 Απριλίου, 2019

Η Ανάστασις του Λαζάρου

9:00 π.μ. — 11:00 π.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία

Κατασκευή Σταυρών

Κυριακή, 21 Απριλίου, 2019

Κυριακή των Βαΐων

9:00 π.μ. — 12 μ.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Γεύμα με τον Βακαλάο

7:30 μ.μ. - 9:00 μ.μ. Ακολουθία του Νυμφίου

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, April 14, 2019

Sunday of Saint Mary of Egypt

9:00 a.m.-12:00 noon, Orthros, Divine Liturgy

Coffee is served by the PTO

1:30 p.m. Greek Independence Day Parade in New York

Tuesday, April 16, 2019

6:00 p.m. Great Compline

Wednesday, April 17, 2019

4:30 p.m. — 6:15 p.m. Greek School

6:00 p.m. *Presanctified Liturgy*

7:30 Parish Council Meeting

Friday, April 19, 2019

4:30 p.m. — 6:30 p.m. Greek School

5:00 p.m., *Presanctified D. Liturgy* for Greek School

Saturday, April 20, 2019

Saturday of Lazarus

9:00 a.m. -11:00 a.m. Orthros, D.Liturgy

Preparation for the Palm Crosses

Sunday, April 21, 2019

Palm Sunday

9:00a.m.-12:00 noon, Orthros, Divine Liturgy

Bakaliaros Lunch

7:30 p.m. - 9:00 p.m. Service of Bridegroom

St. Paul's Letter to the Hebrews 9:11-14

**Prokeimenon. Mode Plagal 4.
Psalm 75.11,1**

Make your vows to the Lord our God and perform
them.

Verse: God is known in Judah; his name is great in Israel.

The reading is from St. Paul's Letter to the Hebrews 9:11-14
BRETHREN, when Christ appeared as a high priest of the
good things that have come, then through the greater and
more perfect tent (not made with hands, that is, not of this
creation) he entered once for all into the Holy Place, taking
not the blood of goats and calves but his own blood, thus
securing an eternal redemption. For if the sprinkling of
defiled persons with the blood of goats and bulls and with
the ashes of a heifer sanctifies for the purification of the
flesh, how much more shall the blood of Christ, who
through the eternal Spirit offered himself without blemish
to God, purify your conscience from dead works to serve
the living God.

Πρὸς Ἑβραίους 9:11-14

**Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.
ΨΑΛΜΟΙ 75.11,1**

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους 9:11-14 τὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀπο

Ἀδελφοί, Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν
μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας
σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν, οὐ ταύτης τῆς
κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ
ἰδίου αἵματος εἰσηλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰώνιαν λύτρωσιν
εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς
δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωνημένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν
τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ
Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν
ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν
ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

The Gospel According to Mark 10:32-45 At that time, Jesus taking the twelve again, he began to tell them what was to happen to him, saying, "Behold, we are going up to Jerusalem; and the Son of man will be delivered to the chief priests and the scribes, and they will condemn him to death, and deliver him to the Gentiles; and they will mock him, and spit upon him, and scourge him, and kill him; and after three days he will rise." And James and John, the sons of Zebedee, came forward to him, and said to him, "Teacher, we want you to do for us whatever we ask of you." And he said to them, "What do you want me to do for you?" And they said to him, "Grant us to sit, one at your right hand and one at your left, in your glory." But Jesus said to them, "You do not know what you are asking. Are you able to drink the cup that I drink, or to be baptized with the baptism with which I am baptized?" And they said to him, "We are able." And Jesus said to them, "The cup that I drink you will drink; and with the baptism with which I am baptized, you will be baptized; but to sit at my right hand or at my left is not mine to grant, but it is for those for whom it has been prepared." And when the ten heard it, they began to be indignant of James and John. And Jesus called them to him and said to them, "You know that those who are supposed to rule over the Gentiles lord it over them, and their great men exercise authority over them. But it shall not be so among you; but whoever would be great among you must be your servant, and whoever would be first among you must be slave of all. For the Son of man also came not to be served but to serve, and to give his life as a ransom for many."

Ἐκ τοῦ Κατὰ Μάρκον 10:32-45 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσης ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμαστα. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτούς λέγει αὐτοῖς· οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐὰν θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἐὰν θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

What Happened To Lazarus After Jesus Resurrected Him?

Who was Lazarus?

Lazarus was the brother of Martha and Mary who lived in Bethany and this was the *“Mary who anointed the Lord with ointment and wiped his feet with her hair (Luke 7:38), whose brother Lazarus was ill”* (John 11:2) *“So the sisters sent to him, saying, “Lord, he whom you love is ill.” But when Jesus heard it he said, “This illness does not lead to death. It is for the glory of God, so that the Son of God may be glorified through it”* (John 11:3-4) so we see that Jesus loved Lazarus *“He whom you love”* but more than that, Jesus *“loved Martha and her sister and Lazarus”* (John 11:5) so Jesus had a close, personal, and loving relationship with Mary, Martha, and Lazarus.

Lazarus’ Name

Lazarus’ name is a special name as His name in the Greek “Lazaros” literally means “whom God helps.” Lazarus’ name comes from the Hebrew name “Eleazar” or “El’azar” and means “God has helped” so Lazarus’ name points to the God Who helps him and us too. God names people for their attributes and for His divine purposes for their life like [Abraham](#), Paul, and yes, Lazarus too. Lazarus’ name is not lost on those familiar with the Hebrew or Greek language for as this name means “whom God helps” or “God has helped” so did Jesus, Who is God, helped Lazarus to come back to life. That’s because Jesus, as God, has the power to raise people from the dead and simply has to speak and it is so.

Why was Lazarus Resurrected?

Why did Jesus resurrect Lazarus when He could have healed him and prevented his death? Jesus answers this in part when He *“told them plainly, “Lazarus has died, and for your sake I am glad that I was not there, so that you may believe”* (John 11:14-15). Why would Jesus be glad that Lazarus has died?

Why was it good that Jesus was not there? It was “so that you may believe” in Him. When Jesus arrived, Lazarus had already been dead four days and Martha was very upset with Jesus and said *“Lord, if you had been here, my brother would not have died”* (John 11:21). That’s true. If Jesus had been there and Lazarus became ill, Jesus could have just gone over to him and healed him instantly without Lazarus having to die but Jesus had a purpose in this and so said to Martha, *“Your brother will rise again.” Martha said to him, “I know that he will rise again in the resurrection on the last day.” Jesus said to her, “I am the resurrection and the life. Whoever believes in me, though he die, yet shall he live, and everyone who lives and believes in me shall never die. Do you believe this”* (John 11:23-26)? Then, *“when Mary came to where Jesus was and saw him, she fell at his feet, saying to him, “Lord, if you had been here, my brother would not have died”* (John 11:32) but Jesus allowed this for a special purpose “so that you may believe.” Believe in what? “Jesus said to her, *“Did I not tell you that if you believed you would see the glory of God”* (John 11:40) *“So they took away the stone. And Jesus lifted up his eyes and said, ‘Father, I thank you that you have heard me. I knew that you always hear me, but I said this on account of the people standing around, that they may believe that you sent me’”* (John 11:41-42) so it was to glorify God and prove that Jesus is God as He has the power to raise people from the dead.

What became of Lazarus?

We know that after Jesus raised Lazarus from the dead, *“the chief priests and the Pharisees gathered the council and said, “What are we to do? For this man performs many signs. If we let him go on like this, everyone will believe in him, and the Romans will come and take away both our place and our nation”* (John 11:47-48) *“So from that day on they*

made plans to put [Jesus] to death” (John 11:53) and so later, “When the large crowd of the Jews learned that Jesus was there, they came, not only on account of him but also to see Lazarus, whom he had raised from the dead” (John 12:9). Listen just how callous and jealous these Jews became of Jesus and even His resurrecting Lazarus as it says that “the chief priests made plans to put Lazarus to death as well, because on account of him many of the Jews were going away and believing in Jesus” (John 12:10-11). Amazing how far they would go; now they not only wanted to kill Jesus but Lazarus too because “on account of him [being raised from the dead] many of the Jews were going away and believing in Jesus.” Lazarus escaped but Jesus didn’t and He was crucified but what happened to Lazarus? Church tradition and some church historians believe that Lazarus met the Apostle Paul and Barnabas as they were traveling from Salamis to Paphos where he was supposed to be ordained as the Bishop of Kition. We don’t know this for certain or what became of Lazarus after his resurrection from the dead but we know today that he is in the kingdom and so too all those who died in the faith.

Conclusion

God is not the God of the dead, but of the living (Luke 20:38), and even raising the dead for His glory. I believe that if Jesus had simply said “come out” instead of “Lazarus, come out” (John 11:43), all who were in their graves would have come forth because Jesus’ has resurrection power in His Word and all He needs to do is speak and it will be whatever He speaks. Do you believe? If not, you will face the wrath of God on the day of His visitation but if you trust in Him and have repented of your sins, then you too will be raised again someday and be with the Lord forever.

Ανάσταση του Λαζάρου

*Θρηνεῖς Ἰησοῦ, τοῦτο θνητῆς οὐσίας.
Ζωοῖς φίλον σου, τοῦτο θείας Ἰσχύος.*

Αυτό το Σάββατο τιμάμε την υπό του Χριστού Ανάσταση του φίλου Του Λαζάρου. Ο Λάζαρος ήταν φίλος του Χριστού και οι αδελφές του Μάρθα και Μαρία τον φιλοξένησαν πολλές φορές (Λουκ.ι’, 38-40, Ιωαν.ιβ’, 1-3) στη Βηθανία κοντά στα Ιεροσόλυμα. Λίγες μέρες πρό του πάθους του Κυρίου ασθένησε ο Λάζαρος και οι αδελφές του ενημέρωσαν σχετικά τον Ιησού που τότε ήταν στη Γαλιλαία να τον επισκεφθεί. Ο Κύριος όμως επίτηδες καθυστέρησε μέχρι που πέθανε ο Λάζαρος, οπότε είπε στους μαθητές του πάμε τώρα να τον ξυπνήσω. Όταν έφθασε στη Βηθανία παρηγόρησε τις αδελφές του Λάζαρου που ήταν πεθαμένος τέσσερις μέρες και ζήτησε να δει το τάφο του. Όταν έφθασε στο μνημείο, δάκρυσε και διέταξε να βγάλουν την ταφόπλακα. Τότε ύψωσε τα μάτια του στον ουρανό, ευχαρίστησε τον Θεό και Πατέρα και με μεγάλη φωνή είπε: Λάζαρε, βγές έξω. Αμέσως βγήκε έξω τυλιγμένος με τα σάβανα ο τετραήμερος νεκρός μπροστά στο πλήθος που παρακολουθούσε και ο Ιησούς ζήτησε να του λύσουν τα σάβανα και να πάει σπίτι του. (Ιωαν. ια’,44) Η αρχαία παράδοση λέγει ότι τότε ο Λάζαρος ήταν 30 χρονών και έζησε άλλα 30 χρόνια. Τελείωσε το επίγειο βίο του στην Κύπρο το έτος 63 μ.Χ. και ο τάφος του στην πόλη των Κιτιέων έγραφε: «Λάζαρος ο τετραήμερος και φίλος του Χριστού». Το έτος 890μ.Χ. μετακομίστηκε το ιερό λείψανό του στην Κωνσταντινούπολη από τον αυτοκράτορα Λέοντα το σοφό, ο οποίος συνέθεσε τα ιδιόμελα στον εσπερινό του Λαζάρου: Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ιδείν, κλπ Χαρακτηριστικό της μετέπειτα ζωής του Λαζάρου λέγει η παράδοση, ήταν ότι δεν γέλασε ποτέ παρά μια φορά μόνο όταν είδε κάποιον να κλέβει μια γλάστρα και είπε την εξής φράση: Το ένα χόμα κλέβει το άλλο. Η Ανάσταση του Λαζάρου επέτεινε το μίσος των Εβραίων που μόλις την έμαθαν ζήτησαν να σκοτώσουν τον Λάζαρο και το Χριστό. Αυτή τη μέρα δεν γίνονται μνημόσυνα με κόλλυβα, σε ανάγκη μόνο απλό Τρισάγιο.

Οσία Μαρία η Αιγυπτία

Τον βίο της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας συνέγραψε ο Άγιος Σωφρόνιος Πατριάρχης Ιεροσολύμων (τιμάται **11 Μαρτίου**), ο οποίος συνέγραψε διάφορα ασκητικά και υμνογραφικά κείμενα που διαποτίζονται από το πνεύμα της Ορθοδόξου θεολογίας και της ασκητικής παραδόσεως. Η Οσία Μαρία γεννήθηκε στην Αίγυπτο και έζησε κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα Ιουστινιανού (527 - 565 μ.Χ.). Από τα δώδεκα χρόνια της πέρασε στην Αίγυπτο μια ζωή ασωτίας, αφού από την μικρή αυτή ηλικία διέφθειρε την παρθενία της και είχε ασυγκράτητο και αχόρταγο το πάθος της σαρκικής μείξεως. Ζώντας αυτήν την ζωή δεν εισέπραττε χρήματα, αλλά απλώς ικανοποιούσε το πάθος της. Η ίδια ξαγορεύθηκε στον Αββά Ζωσιμά ότι διετέλεσε: «δημόσιον προκείμενη τῆς ἀσωτίας ὑπέκκαυμα, οὐ δόσεως τινός, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἔνεκεν», κάνοντας δηλαδή το έργο της δωρεάν, «έκτελοῦσα τὸ ἐν ἐμοὶ καταθύμιον». Και όπως του απεκάλυψε, είχε ακόρεστη επιθυμία και ακατάσχετο έρωτα να κυλιέται στο βόρβορο που ήταν η ζωή της και σκεπτόταν έτσι ντροπιάζοντας την ανθρώπινη φύση.

Λόγω της άσωτης ζωής και της σαρκικής επιθυμίας που είχε, κάποια φορά ακολούθησε τους προσκυνητές που πήγαιναν στα Ιεροσόλυμα για να προσκυνήσουν τον Τίμιο Σταυρό. Και αυτό το έκανε, όχι για να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό, αλλά για να έχει πολλούς εραστές που θα ήταν έτοιμοι να ικανοποιήσουν το πάθος της. Περιγράφει δε και η ίδια ρεαλιστικά και τον τρόπο που επιβιάστηκε στο πλοιάριο. Και, όπως η ίδια αποκάλυψε, κατά την διάρκεια του ταξιδιού της δεν υπήρχε είδος ασέλγειας από όσα λέγονται και δεν λέγονται, του οποίου δεν έγινε διδάσκαλος σε εκείνους τους ταλαιπώρους ταξιδιώτες. Και η ίδια εξέφρασε την απορία της για το πώς η θάλασσα υπέφερε τις ασωτίες της και γιατί η γη δεν άνοιξε το στόμα της και δεν την κατέβασε στον άδη, επειδή είχε παγιδεύσει τόσες ψυχές. Κατά την διάρκεια του ταξιδιού αυτού δεν αρκέστηκε στο ότι διέφθειρε τους νέους, αλλά διέφθειρε και πολλούς άλλους από τους κατοίκους της πόλεως και

τους ξένους επισκέπτες. Και στα Ιεροσόλυμα που πήγε κατά την εορτή του Τιμίου Σταυρού, περιφερόταν στους δρόμους «ψυχᾶς νέων ἀγρεύουσα». Αισθάνθηκε όμως, βαθιά μετάνοια από ένα θαυματουργικό γεγονός. Ενώ εισερχόταν στο ναό για να προσκυνήσει το Ξύλο του Τιμίου Σταυρού, κάποια δύναμη την εμπόδισε να προχωρήσει. Στην συνέχεια στάθηκε μπροστά σε μία εικόνα της Παναγίας, έδειξε μεγάλη μετάνοια και ζήτησε την καθοδήγηση και βοήθεια της Παναγίας. Με την βοήθεια της Θεοτόκου εισήλθε ανεμπόδιστα αυτή την φορά στον ιερό ναό και προσκύνησε τον Τίμιο Σταυρό. Στην συνέχεια, αφού ευχαρίστησε την Παναγία, άκουσε φωνή που την προέτρεπε να πορευθεί στην έρημο, πέραν του Ιορδάνου. Αμέσως ζήτησε την συνδρομή και την προστασία της Θεοτόκου και ήρε τον δρόμο της προς την έρημο, αφού προηγουμένως πέρασε από την ιερά μονή του Βαπτιστού στον Ιορδάνη ποταμό και κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων. Στην έρημο έζησε σαράντα επτά χρόνια, χωρίς ποτέ να συναντήσει άνθρωπο. Κατά τα πρώτα δεκαεπτά χρόνια στην έρημο, πάλεψε πολύ σκληρά για να νικήσει τους λογισμούς και τις επιθυμίες της, ουσιαστικά για να νικήσει τον διάβολο που την πολεμούσε με τις αναμνήσεις της προηγούμενης ζωής.

Η Οσία ζούσε δεκαεπτά χρόνια στην έρημο «θηρσὶν ἀνημέροις ταῖς ἀλόγοις ἐπιθυμίαις πυκτεύουσα». Είχε πολλές επιθυμίες φαγητών, ποτών και «πορνικῶν ἄσμάτων» και πολλούς λογισμούς που την ωθούσαν προς την πορνεία. Όμως, όταν ερχόταν κάποιος λογισμός μέσα της, έπεφτε στην γη, την έβρεχε με δάκρυα και δεν σηκωνόταν από τη γη «ἕως ὅτου τὸ φῶς ἐκείνο τὸ γλυκὺ περιέλαμψεν καὶ τοὺς λογισμοὺς τοὺς ἐνοχλοῦντας μοὶ ἐδίωξεν». Συνεχώς προσευχόταν στην Παναγία, την οποία είχε εγγυήτρια της ζωής της μετανοίας που έκανε. Το μιάτιό της σχίσθηκε και καταστράφηκε και έκτοτε παρέμεινε γυμνή. Καιγόταν από τον καύσωνα και έτρεμε από τον παγετό και «ὡς πολλάκις μὲ χαμαὶ πεσοῦσαν ἄπνουν μείναι σχεδὸν καὶ ἀκίνητον». Ὑστερα από σκληρό αγώνα, με τη Χάρη του Θεού και την συνεχή προστασία της Παναγίας, ελευθερώθηκε από τους λογισμούς και τις επιθυμίες, οπότε μεταμορφώθηκε το λογιστικό

και παθητικό μέρος της ψυχής της, καθώς επίσης εθεώθη και το σώμα της. Λόγω της μεγάλης πνευματικής της καταστάσεως στην οποία έφθασε η Οσία Μαρία, έλαβε από τον Θεό το διορατικό χάρισμα. Ήταν γυμνή αλλά το σώμα της υπερέβη τις ανάγκες της φύσεως. Λέγει η ίδια: «Γυνή γάρ ειμί, και γυμνή, καθάπερ ὄρᾳς, και τὴν αἰσχύνην τοῦ σώματός μου ἀπερικάλυπτον ἔχουσα». Το σώμα τρεφόταν με τη Χάρη του Θεού: «Τρέφομαι γάρ και σκέπτομαι τῷ ῥήματι τοῦ Θεοῦ διακρατοῦντος τὰ σύμπαντα». Στη περίπτωση της, ὅπως και σε άλλες περιπτώσεις Αγίων, παρατηρούμε ότι αναστέλλονται οι ενέργειες του σώματος. Αυτή η αναστολή των σωματικών ενεργειών οφειλόταν στο ὅτι η ψυχή της δεχόταν την ενέργεια του Τριαδικού Θεού και αυτή η θεία ενέργεια διαπορθμευόταν και στο σώμα της: «Ἄρκειν εἰποῦσα τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὥστε συντηρεῖν τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς ἀμίαντον». Εκείνη την περίοδο ασκήτευε σε ένα μοναστήρι ο Ιερομόναχος Αββάς Ζωσιμάς (τιμάται [4 Απριλίου](#)), που ήταν κεκοσμημένος με αγιότητα βίου.

κεκοσμημένος με αγιότητα βίου. Έβλεπε θεία οράματα, καθώς του είχε δοθεί το χάρισμα των θείων ελλάμψεων, λόγω του ὅτι ζούσε μέχρι τα πενήντα τρία του χρόνια με μεγάλη άσκηση και ήταν φημισμένος στην περιοχή του. Τότε, ὅμως, εισήλθε μέσα του ένας λογισμός κάποιας πνευματικής υπεροψίας, για το αν δηλαδή υπήρχε ἄλλος μοναχός που θα μπορούσε να τον ωφελήσει ἢ να του διδάξει κάποιο καινούργιο εἶδος ασκήσεως. Ο Θεός, για να τον διδάξει και να τον διορθώσει, του αποκάλυψε ὅτι κανένας ἄνθρωπος δεν μπορεί να φθάσει στην τελειότητα. Και στην συνέχεια του υπέδειξε να πορευθεί σε ένα μοναστήρι που βρισκόταν κοντά στον Ιορδάνη ποταμό. Ο Αββάς Ζωσιμάς υπάκουσε στην φωνή του Θεού και πήγε στο μοναστήρι του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού, που του υποδείχθηκε. Εκεί συνάντησε τον ηγούμενο και τους μοναχούς, και διέκρινε ὅτι ακτινοβολούσαν τη Χάρη και την αγάπη του Θεού, ζώντας έντονη μοναχική ζωή με ακτημοσύνη, με μεγάλη άσκηση και αδιάλειπτη προσευχή. Στο μοναστήρι αυτό υπήρχε ένας κανόνας. Σύμφωνα με αυτόν, την Κυριακή της Τυρινής προ της ενάρξεως

της Μεγάλης Σαρακοστής, αφού οι μοναχοί κοινωνούσαν των Αχράντων Μυστηρίων, προσεύχονταν και ασπάζονταν μεταξύ τους, και έπειτα ελάμβαναν ο καθένας τους μερικές τροφές και έφευγαν στην ἔρημο πέραν του Ιορδάνου, για να αγωνισθούν κατά την περίοδο της Τεσσαρακοστής τον αγώνα της ασκήσεως. Επέστρεφαν δε στο μοναστήρι την Κυριακή των Βαΐων, για να εορτάσουν τα Πάθη, τον Σταυρό και την Ανάσταση του Χριστού. Είχαν ως κανόνα να μην συναντά κανείς τον ἄλλο αδελφό στην ἔρημο και να μην τον ερωτά, όταν επέστρεφαν, για το εἶδος της ασκήσεως που έκανε την περίοδο αυτή.

Αυτόν τον κανόνα εφάρμοσε και ο Αββάς Ζωσιμάς. Αφού έλαβε ελάχιστες τροφές, βγήκε από το μοναστήρι και πορεύθηκε στην ἔρημο, έχοντας την επιθυμία να εισέλθει ὅσο μπορούσε πιο βαθιά σε αυτή, με την ελπίδα μήπως συναντήσει κάποιον ασκητή που θα τον βοηθούσε να φθάσει σε αυτό που ποθούσε. Πορευόταν προσευχόμενος και τρώγοντας ελάχιστα. Κοιμόταν δε ὅπου ευρισκόταν. Είχε περπατήσει μία πορεία εἴκοσι ημερών όταν, κάποια στιγμή που κάθισε να ξεκουραστεί και έψελνε, είδε στο βάθος μια σκιά που ἔμοιαζε με ανθρώπινο σώμα. Στην αρχή θεώρησε ὅτι ήταν δαιμονικό φάντασμα, αλλά έπειτα διαπίστωσε ὅτι ήταν ἄνθρωπος. Αυτό το ον που έβλεπε ήταν γυμνό, είχε μαύρο σώμα - το σώμα αυτό προερχόταν από τις ἠλιακές ακτίνες - και είχε στο κεφάλι του λίγες ἄσπρες τρίχες, που δεν έφθαναν πιο κάτω από τον λαιμό. Ο Αββάς Ζωσιμάς έβλεπε την Οσία Μαρία, την ὥρα που προσευχόταν. Η Οσία Μαρία η Αιγυπτία ασκούσε την αδιάλειπτη προσευχή και μάλιστα ο Αββάς Ζωσιμάς την είδε όταν εκείνη ὑψωσε τα μάτια της στον ουρανό και ἄπλωσε τα χέρια της και «ἤρξατο εὔχεσθαι ὑποπιθυρίσουσα, φωνὴ δὲ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο ἔναρθρος». Και σε κάποια στιγμή, ενώ εκείνος καθόταν σύντρομος, «ὄρᾳ αὐτὴν ὑψωθείσαν ὡς ἕνα πῆχυν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῷ ἄερι κρεμαμένην καὶ οὕτω προσεύχεσθαι». καὶ τῷ ἄερι κρεμαμένην καὶ οὕτω προσεύχεσθαι».

Ο Αββάς Ζωσιμάς προσπάθησε να πλησιάσει, για να διαπιστώσει τι ήταν αυτό που έβλεπε, αλλά το ανθρώπινο εκείνο ον απομακρυνόταν. Έτρεχε ο Αββάς Ζωσιμάς, έτρεχε και εκείνο.

Και ο Αββάς κραύγαζε με δάκρυα προς αυτό ώστε να σταματήσει, για να λάβει την ευλογία του. Εκείνο όμως δεν ανταποκρινόταν. Μόλις έφθασε ο Αββάς σε κάποιο χείμαρρο και απόκαμε, εκείνο το ανθρώπινο ον αφού τον αποκάλεσε με το μικρό του όνομα, πράγμα που προκάλεσε μεγάλη εντύπωση στον Αββά, του είπε ότι δεν μπορεί να γυρίσει και να τον δει κατά πρόσωπο, γιατί είναι γυναίκα γυμνή και έχει ακάλυπτα τα μέλη του σώματός της. Τον παρακάλεσε, αν θέλει, να της δώσει την ευχή του και να της ρίξει ένα κουρέλι από τα ρούχα του, για να καλύψει το γυμνό σώμα της. Ο Αββάς έκανε ότι του είπε και τότε εκείνη στράφηκε προς αυτόν. Ο Αββάς αμέσως γονάτισε για να λάβει την ευχή της, ενώ το ίδιο έκανε και εκείνη.

Και παρέμειναν και οι δύο γονατιστοί «ἕκαστος ἑξαιτῶν εὐλογῆσαι τὸν ἕτερον». Επειδή ο Αββάς αναρωτιόταν μήπως έβλεπε μπροστά του κάποιο άυλο πνεύμα, εκείνη διακρίνοντας τους λογισμούς του, του είπε ότι είναι αμαρτωλή, που έχει περιτειχισθεί από το άγιο Βάπτισμα και είναι χώμα και στάχτη και όχι άυλο πνεύμα. Η Οσία Μαρία κατά την συνάντηση αυτή, αφού αποκάλυψε όλη την ζωή της, ζήτησε από τον Αββά Ζωσιμά να έλθει κατά την Μεγάλη Πέμπτη της επόμενης χρονιάς, σε έναν ορισμένο τόπο στην όχθη του Ιορδάνη ποταμού, κοντά σε μια κατοικημένη περιοχή, για να την κοινωνήσει, ύστερα από πολλά χρόνια μεγάλης μετάνοιας που μεταμόρφωσε την ύπαρξή της. «Καὶ νῦν ἐκείνου ἐφίεμαι ἀκατασχέτῳ τῷ ἔρωτι», του είπε, δηλαδή είχε ακατάσχετο έρωτα να κοινωνήσει του Σώματος και του Αίματος του Χριστού. Ο Αββάς Ζωσιμάς επέστρεψε στο μοναστήρι χωρίς να πει σε κανένα τι ακριβώς συνάντησε, σύμφωνα άλλωστε και με τον κανόνα που υπήρχε σε εκείνη την ιερά μονή. Όμως, συνεχώς παρακαλούσε τον Θεό να τον αξιώσει να δει και πάλι «τὸ ποθούμενον πρόσωπον» την επόμενη χρονιά και μάλιστα ήταν στεναχωρημένος γιατί δεν περνούσε ο χρόνος, καθώς ήθελε όλος αυτός ο χρόνος να ήταν μία ημέρα.

Το επόμενο έτος ο Αββάς Ζωσιμάς από κάποια αρρώστια δεν μπόρεσε να βγει από το μοναστήρι στην έρημο, όπως έκαναν οι άλλοι πατέρες στην αρχή της Σαρακοστής και έτσι παρέμεινε στο

μοναστήρι. Και την Κυριακή των Βαΐων, όταν είχαν επιστρέψει οι άλλοι πατέρες της Μονής, εκείνος ετοιμάσθηκε να πορευθεί στον τόπο που του είχε υποδείξει η Οσία, για να την κοινωνήσει. Την Μεγάλη Πέμπτη πήρε μαζί του σε ένα μικρό ποτήρι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, πήρε μερικά σύκα και χουρμάδες και λίγη βρεγμένη φακή και βγήκε από το μοναστήρι για να συναντήσει την Οσία Μαρία. Επειδή όμως εκείνη αργοπορούσε να έλθει στον καθορισμένο τόπο, ο Αββάς προσευχόταν στον Θεό με δάκρυα να μην του στερήσει λόγω των αμαρτιών του την ευκαιρία να τη δει εκ νέου.

Μετά την θερμή προσευχή την είδε από την άλλη πλευρά του Ιορδάνη ποταμού, να κάνει το σημείο του Σταυρού, να πατά πάνω στο νερό του ποταμού «περιπατοῦσαν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐπάνω καὶ πρὸς ἐκεῖνον βαδίζουσιν». Στην συνέχεια η Οσία τον παρακάλεσε να πει το Σύμβολο της Πίστεως και το «Πάτερ ἡμῶν». Ακολούθως ασπάσθηκε τον Αββά Ζωσιμά και κοινωνήσε των ζωοποιῶν Μυστηρίων. Έπειτα ύψωσε τα χέρια της στον ουρανό, αναστέναξε με δάκρυα και είπε: «Νῦν ἀπολύεις τὴν δούλην σου, ὦ Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου». Στην συνέχεια, αφού τον παρακάλεσε να έλθει και το επόμενο έτος στο χείμαρρο που την είχε συναντήσει την πρώτη φορά, ζήτησε την προσευχή του. Ο Αββάς άγγιξε τα πόδια της Οσίας, ζήτησε και αυτός την προσευχή της και την άφησε να φύγει «στένων καὶ ὀδυρόμενος», διότι τολμούσε «κρατῆσαι τὴν ἀκράτητον». Εκείνη έφυγε κατά τον ίδιο τρόπο με τον οποίο ήλθε, πατώντας δηλαδή πάνω στα νερά του Ιορδάνη ποταμού. Το επόμενο έτος, σύμφωνα και με την παράκληση της Οσίας, ο Αββάς βιαζόταν να φθάσει «πρὸς ἐκεῖνο τὸ παράδοξο θέαμα». θέαμα». Αφού βάδισε πολλές ημέρες και έφθασε στον τόπο εκείνο, έψαχνε «ὡς θηρευτὴς ἐμπειρότατος» να δει «τὸ γλυκύτατο θήραμα», την Οσία του Θεού. Όμως δεν την έβλεπε πουθενά. Τότε άρχισε να προσεύχεται στον Θεό κατανυκτικά: «Δεῖξον μοί, Δέσποτα, τὸν θησαυρόν σου τὸν ἄσυλον, ὃν ἐν τῆδε τῇ ἐρήμῳ κατέκρυψας, δεῖξον μοί, δέομαι, τὸν ἐν σώματι ἄγγελον, οὐ οὐκ ἔστιν ὁ κόσμος ἀπάξιος». Για τον Αββά Ζωσιμά η Οσία Μαρία ήταν άθικτος θησαυρός, άγγελος

μέσα σε σώμα, που ο κόσμος δεν ήταν άξιος να τον έχει. Και προσευχόμενος με τα λόγια αυτά είδε «κεκειμένην τὴν Ὀσίαν νεκράν, καὶ τὰς χεῖρας οὕτως ὥσπερ ἔδει τυπώσασαν καὶ πρὸς ἀνατολᾶς ὄρασαν κειμένην τὸ σχήματι». Βρήκε δε και δική της γραφή που ἔλεγε: «Θάψον, ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, ἐν τούτῳ τὸ τόπω τῆς ταπεινῆς Μαρίας τὸ λείψανον, ἀποδὸς τὸν χοῦν τῷ χοῖ, ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ παντὸς πρὸς τὸν ὕριον προσευχόμενος, τελειωθείσης, μηνὶ Φαρμουθὶ (κατ' Αἴγυπτίους, ὅπως ἐστὶ κατὰ Ρωμαίους Ἀπρίλιος), ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ τοῦ πάθους τοῦ σωτηρίου, μετὰ τὴν τοῦ θεοῦ καὶ μυστικοῦ δείπνου μετάληψιν». Τὴν βρήκε δηλαδή νεκρή, κείμενη στὴν γη, με τὰ χέρια σταυρωμένα και βλέποντας πρὸς τὴν ἀνατολή. Συγχρόνως βρήκε και γραφή που τον παρακαλοῦσε να τὴν ενταφιάσει. Ἡ Οσία κοιμήθηκε τὴν ἴδια ἡμέρα που κοινώνησε, ἀφοῦ εἶχε διασχίσει σε μία ὥρα ἀπόσταση τὴν ὁποία διήνυσε τὸ ἐπόμενο ἔτος ὁ Αββάς Ζωσιμᾶς σε εἴκοσι ἡμέρες. Γράφει ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος: «καὶ ἦν περ ὧδευσεν ὁδὸν Ζωσιμᾶς διὰ εἴκοσι ἡμερῶν κοπιῶν, εἰς μίαν ὥραν Μαρίαν διέδραμεν καὶ εὐθὺς πρὸς τὸν Θεὸν ἐξεδήμησεν». Τὸ σῶμα τῆς εἶχε ἀποκτήσει ἄλλες ιδιότητες, εἶχε μεταμορφωθεί. Στὴν συνέχεια ὁ Αββάς Ζωσιμᾶς, ἀφοῦ ἐκλάψε πολὺ και εἶπε ψαλμούς κατάλληλους για τὴν περίσταση, «ἐποίησεν εὐχὴν ἐπιτάφιον». Και μετὰ με μεγάλη κατάνυξη, «βρέχων τὸ σῶμα τοῖς δακρῦσι» ἐπιμελήθηκε τὰ τῆς ταφῆς. Επειδὴ, ὁμως, ἡ γη ἦταν σκληρὴ και ὁ ἴδιος ἦταν προχωρημένης ηλικίας, γι' αὐτὸ δεν μπορούσε να τὴν σκάψει και βρισκόταν σε ἀπορία. Τότε «ὄρᾳ λέοντα μέγαν τῷ λειψάνῳ τῆς Ὀσίας παρεστῶτα καὶ τὰ ἴχνη αὐτῆς ἀναλείχοντα», δηλαδή εἶδε ἕνα λιοντάρι να στέκεται δίπλα στο λείψανο τῆς Οσίας και να γλείφει τὰ ἴχνη τῆς. Ὁ Αββάς τρόμαξε, ἀλλὰ τὸ ἴδιο τὸ λιοντάρι «οὐχὶ τοῦτον τοῖς κινήμασι μόνον ἀσπαζόμενον, ἀλλὰ και προθέσει», δηλαδή τὸ ἴδιο τὸ λιοντάρι καλόπιανε τὸν Αββά και τὸν παρακινούσε και με τὶς κινήσεις του και με τὶς προθέσεις του, να προχωρήσει στον ενταφιασμό τῆς. Λαμβάνοντας ὁ Αββάς θάρρος ἀπὸ τὸ ἡμέρο του λιονταριοῦ, τὸ παρακάλεσε να σκάψει αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸν λάκκο, για να ενταφιασθεῖ τὸ ἱερὸ λείψανο τῆς Οσίας Μαρίας, επειδὴ ἐκείνος ἀδυνατούσε. Τὸ λιοντάρι υπάκουσε. «Εὐθὺς δὲ ἅμα τῷ σῶματι θαπτόμενο», δηλαδή με τὰ

μπροστινά του πόδια ἐσκάψε τὸ λάκκο, ὅσο ἔπρεπε, για να ενταφιασθεῖ τὸ σκῆνωμα τῆς Οσίας Μαρίας. Ὁ ενταφιασμός τῆς Οσίας ἐγινε προσευχομένου του Αββά Ζωσιμᾶ και του λιονταριοῦ «παρεστῶτος». Μετὰ τὸν ενταφιασμό ἐφυγαν και οἱ δύο, «ὁ μὲν λέων ἐπὶ τὰ ἔνδον τῆς ἐρήμου ὡς πρόβατον ὑπεχώρησε. Ζωσιμᾶς δὲ ὑπέστρεψεν, εὐλογῶν και αἰνῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν». Και ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, καταλήγει ὅτι ἐγράψε αὐτὸ τὸ βίο «κατὰ δύναμιν» και «τῆς ἀληθείας μηδὲν προτιμῆσαι θέλων».

Ὁ βίος τῆς Οσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, δείχνει πως μία πόρνη μπορεῖ να γίνε κατὰ Χάριν θεός, πως ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ να γίνε ἄγγελος ἐν σῶματι και πως ἡ κατὰ Χριστὸν ἐλπίδα μπορεῖ να αντικαταστήσει τὴν ὑπὸ του διαβόλου προερχόμενη ἀπόγνωση. Στὸ πρόσωπο τῆς Οσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας βλέπουμε τὸν ἄνθρωπο που ἀναζητᾶ τὴν ἠδονὴ και κυνηγᾶ τοὺς ἀνθρώπους για τὴν ικανοποίησή τους, ἀλλὰ ὁμως με τὴ Χάρη του Θεοῦ μπορεῖ να ἐξαγιασθεῖ τόσο πολὺ, ὥστε να φθάσει στο σημεῖο να τὴν κυνηγοῦν οἱ Ἅγιοι για να λάβουν τὴν εὐλογία τῆς και να ἀσπασθοῦν τὸ τετιμημένο τῆς σῶμα, καθὼς ἐπίσης να τὴ σέβονται και τὰ ἀγρία ζῶα.

Ἡ Οσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία με τὴν μετάνοιά τῆς, τὴν βαθιὰ τῆς ταπεινώση, τὴν ὑπέρβαση ἐν Χάριτι του θνητοῦ και παθητοῦ σώματός τῆς, ἀφ' ἐνός μεν προσφέρει μια παρηγοριά σε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀφ' ἐτέρου δε ταπεινώνει ἐκείνους που υπερηφανεύονται για τὰ ἀσκητικὰ τοὺς κατορθώματα. Δεν ἡμέρωσε μόνο τὰ ἀγρία θηρία που υπήρχαν μέσα τῆς, δηλαδή τὰ ἀλόγα πάθη, ἀλλὰ ὑπερέβη ὅλα τὰ ὅρια τῆς ἀνθρώπινη φύσεως και ἡμέρωσε ἀκόμη και τὰ ἀγρία θηρία τῆς κτίσεως.

Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς και ὁ πλοῦτος τῆς ἐνανθρωπίσεως του Χριστοῦ, που φυλάσσεται μέσα στὴν Ἐκκλησία. Με τὴν ἀποκαλυπτικὴ θεολογία και τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ να μεταμορφωθεί ολοκληρωτικά.

Ἡ Ἐκκλησία τιμᾶ τὴν μνήμη τῆς Οσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας και τὴν Ε' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν.

HIS EMINENCE
METROPOLITAN EVANGELOS
OF NEW JERSEY

Cordially invites you to a
**Byzantine Music
Lenten Concert**

On Saturday, April 20, 2018
6:00pm Great Hierarchical Vespers
7:00pm Byzantine Lenten Concert

Under the direction of Protopsaltis
IOANNIS PAPACHRONIS
Featuring Psaltes from the Northern New Jersey
and Delaware Valley Regions

St. Thomas Greek Orthodox Church
615 Mercer Street, Cherry Hill, New Jersey
(856) 665-1731

Reception will follow the concert in the "Danielle Kousoulis" Greek Cultural Center.

Ascension GOYA Fundraiser Easter Palm Crosses

\$10 each

Will be sold after church on
Sundays beginning April 7th

Please contact Effie Kontolios at (201)245-4305 with any questions

Thank you for your continued support!

ASCENSION GREEK ORTHODOX
CHURCH PHILOPTOCHOS
IS SPONSORING A FOOD DRIVE

As part of the initiatives and Philanthropic endeavors of Philoptochos

«**FEED THE HUNGRY PROGRAM**»

We are inviting all Parishioners, Church Organizations, & friends to participate.

Donations of non-perishable food items, toiletries, baby food,
shampoos, soaps, etc. are welcome!

Our Philoptochos will deliver your donation to Food Banks in our area.

COLLECTION WILL BE FROM MID-APRIL TO THE FIRST WEEK OF MAY.

DONATION BOXES CAN BE FOUND IN THE COMMUNITY CENTER.

JOIN US AND HELP FILL OUR BOXES.

Ελευθερία ή θάνατος!
FREEDOM OR DEATH!

CLIFFS OF
FREEDOM

Set at the dawn of the Greek War of Independence of 1821, "Cliffs of Freedom" is the story of an ill-fated romance between Anna Christina, a young Greek village girl, and Tariq, a conflicted Turkish officer who has doubts about his countrymen's brutal methods of governance. When their romance brings tragedy to her village, Anna Christina swears revenge against the Turks, joining the Greek rebellion and becoming a fearless rebel legend that inspires her people. Having believed that she could leave her feelings behind, Christina must face off against the man who still loves her and wants to keep her safe, but who has now been tasked with her capture. Their encounters and skirmishes inevitably lead to a tragic confrontation during a pivotal battle between the Greeks and Turks that will change the course of history.

Look for the film in your local theaters and lend your support in raising awareness for this epic yet intimate human drama, which captures the spirit of Greece and depicts an important piece of our collective Greek history!

For more information about the film or to view the trailer, visit:

cliffsoffreedomfilm.com

Follow the film for updates:

Instagram: [@cliffsoffreedomfilm](https://www.instagram.com/cliffsoffreedomfilm)

Twitter: [@cliffsfilm](https://twitter.com/cliffsfilm)

Facebook: [@officialCliffsofFreedomFilm](https://www.facebook.com/officialCliffsofFreedomFilm)

Ελληνική Παρέλαση

Κυριακή: 14 Απριλίου, 2019 στις 1:30 μ.μ.

Η Εκκλησία θα έχει λεωφορείο εκείνη την ημέρα, το οποίο θα αναχωρήσει στις 12:00 μ.μ. για την Νέα Υόρκη.

Όσοι ενδιαφέρεστε, παρακαλώ να τηλεφωνήσετε στο γραφείο της εκκλησίας και να δηλώσετε συμμετοχή. Το κόστος είναι \$10 το άτομο. Οι μαθητές και οι δασκάλοι του Ελληνικού Σχολείου είναι δωρεάν.

Greek Independence Day Parade

Sunday: April 14, 2019 at 1:30 p.m.

That day a bus will depart from the church at 12:00 noon for New York. Anyone interested, please call the Church Office and register. The cost is \$10 per person. Students & Teachers of the Greek School are free of charge.

Palm Sunday

BAKALIARO LUNCHEON

April 21, 2019 – 21 Απριλίου, 2019

Ascension Greek Orthodox Church, Fairview NJ

Immediately Following the Divine Liturgy

COME JOIN US FOR BAKALIARO & SCORDALIA!

ΜΠΑΚΑΛΙΑΡΟ ΜΕ ΣΚΟΡΔΑΛΙΑ!

*Bects, Gigantes, Wine, Soda, Coffee & Deserts Included
Ziti with tomato sauce will be available for the children-FREE*

Donation: \$20

TAKE OUT

**LARGE ORDERS OF 10 OR MORE (packaged in trays)
REQUIRE ADVANCE NOTICE BY CALLING THE
CHURCH OFFICE @ 201 945 6448**

Καλό Πάσχα

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: www.AscensionFairview.org
Like us on Facebook:
"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 4,2

SUNDAY, April 14, 2019
Sunday of Saint Mary of Egypt

ΚΥΡΙΑΚΗ, 14 Απριλίου, 2019
Μαρίας Αιγυπτίας
Ε' Νηστειών

MEMORIAL SERVICES – ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

6 μήνες: Αικατερίνη Καρδάση
6 months: Ekaterini Kardasis

*Ο καφές προσφέρεται από
την οικογένεια Καρδάση
που τελεί το μνημόσυνο
εις μνήμη της κεκοιμημένης*

*The coffee is offered
by the Kardasis Family
that has the Memorial Service*